

αρχαιολογικά

‘Αρχιτεκτονική κληρονομιά στήν Εύρώπη: ένα νέο πνεύμα

Το Εύρωπαϊκό Γραφείο Περιβάλλοντος, μημεμόνημό δργάνωση πού συνέννει τις κυριότερες και πιο έγκυρες όργανώσεις για την προστασία του περιβάλλοντος στην Εύρώπη. Στέλνει σε διάφορους τούς επίσημους φορείς και στις όργανώσεις - μελών του, με ημερομηνία 10 Φεβρουαρίου 1984, έγγραφο για τις «εύρωπαικές ιστορικές πόλεις», στό όποιο περιέχονται οι συγχρόνες θέσεις του για τό θέμα της αρχιτεκτονικής κληρονομίας και της διατήρησής της. Σέ μέρες όπου στην Ελλάδα, με άφορμη τό διάταγμα για την άνακτανση μηδιμοιτήτων ΥΧΟΥ και ΥΠΕ, ξανάρθρε στό προσκήνιο τό γενικότερη πρόβλημα της πολιτιστικής μας κληρονομίας, οι θέσεις του Εύρωπαικού Γραφείου Περιβάλλοντος άποκτουν ίδιαιτερη σημασία. «Όχι μόνον επειδή, για όλη μας φορά, έπιπλωμανούν τους καθημερινούς κινδύνους και καταστροφές της αρχιτεκτονικής κληρονομίας στην Εύρώπη, την όποια άντιμετωπίζουν ώς ένιαο ούσιον, άλλο και για τό διπτορείνων πολύ συγκεκριμένα μέτρα, που και στη χώρα μας καιρός είναι να πάρθον, πέρα από τους τωρινούς κλαυθμυρισμούς και τις κουτονορίες».

Τό έγγραφο του Ε.Γ.Π. διαπιστώνει, πώρα από άλλα, τρία άρνητικά φαινόμενα πού σημειώθηκαν στις εύρωπαικές πόλεις, δηλαδή την καταστροφή τών υπάρχουσών διατίκων δομών για οικονομικούς και μόνο λόγους (άνοικοδόμηση), την καταστροφή τους από έγκαταλειψη ή άδιαφορία και την άμοικομοποίηση και άσχημη τους — πράγμα πού θεωρείται ώς μέρος απέταλη κατά της «ποικιλίας του εύρωπαικού πολιτισμού».

Τό σημαντικό, δημος, είναι ότι προχωρεί πολύ περισσότερο και συνέδει τήν άναγκη διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομίας τόσο με τήν άνεργια πού μαστίζει, πλέον, τις οικονομιές των εύρωπαικων χώρων, δοσ και με τήν αύξηση του έλευθερου χρόνου των έργων μαζεύμων. Μέ επιχειρήματα πού δεν βρίσκονται πολύ μακρύτερα από έκεινα πού άναπτυσσει και προσθίλλοντας της Γαλλίας Υγκέτ Μπουσαράντ (βλ. «Ο.

και Π.» τ. II, σελ. 19-20), τό Ε.Γ.Π. ύποστηριζει με πειστικήτα ότι ή άναπτυξη παραδοσιακών έπαγγελμάτων τεχνών-έπικευστών μπορεί νά συμβάλει στή μείωση τής άνεργιας, άλλα και στήν άπασχόληση τών άνθρωπων στις ώρες του έλευθερου χρόνου τους.

Τό σπουδαιότερο, δημος, είναι οι προτάσεις πού διατυπώνει τό Ε.Γ.Π. πρός διά τη θεωρικά δργανα και τις έθνικες κυβερνήσεις της Εύρωπαικής Κοινότητας, παρορμούντας τες νά τά λαδούν σοβαρή υπότη. Παρακάτω δίνουμε τά κύρια σημεία τους.

1. Διατήρηση τού εύρωπαικού πολιτισμού: «Η Εύρωπαική Κοινότητα θά πρέπει νά διαθέσει ενώ εύρυτερο ποσοτά (τουλάχιστον 1%) τού προϋπολογισμού της για τή διατήρηση και τήν άναμονγόνηση τού εύρωπαικού πολιτισμού.

2. Διατήρηση τής κτηριακής πολιτιστικής κληρονομίας: «Η Εύρωπαική Κοινότητα θά πρέπει νά έδαφοισιει δι οι έθνικες κυβερνήσεις χρηματοποιούν τά υπάρχοντα κτίρια με τόν καλύτερο δυνατο τρόπο, είτε πρόκειται για κτίρια που θεωρούνται ιστορικά μέ την παραδοσιακή έννοια τού δρου είτε για κτίρια που κατασκευάστηκαν πρόσφατα, κατά τίς περιόδους τής έκθιμοτηνσης και τής άστοκοποίησης» (Σ.γ. το θέμα αυτό υπάρχει και τό φήμισμα 1-1262 τού 1982, τού Εύρωπαικού Κοινοβουλίου).

«Είναι παρόλον γά συνεχίζουμε νά κατασκευάζουμε σήμερα, δηλαδή σε έποχη που μειώνεται ο πληθυσμός τών μεγάλων μητροπολιτικών περιοχών, νέα οικιστικά σύνολα, ένων άφοντονται όχρημαποιούνται ή δην χρηματοποιούνται ουσιάτη ή, και κατεδαφίζονται άκουμα ού πάρασχουσες οικιστικές δομές».

Θά πρέπει νά άναληφθει μία πολιτική διατήρησης τών υπάρχοντων κτίριων, με μία σειρά μελετών και προτύπων σχεδίων, που νά πρωθηθούν με τήν έγγυότητη της Εύρωπαικης Κοινότητας».

3. Έπαναδημούριο έργασιών και θέσεων στήν τεχνική κτιρίων. «Η έξαρσάνιση τών τεχνιτών και τών παραδοσιακών έπαγγελμάτων κτιρίων συνέπεσε με τήν έγκαταλειψη τών έργωναν συντήρησης και άναμφωσης, πρός οφέλειος τής άντικατάστασής τους, πράγμα πού είναι τυπικό χαρακτηριστικό τής τεχνολογικής, διοικησικής έποχης. Τά έπαγγελμάτων τών τεχνιτών είναι πη-

γή γνώσης και πολιτισμού, άλλα και ένδιαφέρουσα πηγή άπασχόλησης. «Η Εύρωπαική Κοινότητα θά πρέπει νά αιθήσει τίς εύκαιριες για έπαγγελματική έδαφοκη σε χειρωνακτικά έπαγγελμάτων, έντασσοντάς τά σέ ένα κοινωνικοοικονομικό σύνολο μέ βάση τήν ίδεα της συντήρησης και άναβδημισης τών υπάρχοντων κτίριων, που δέδορισκοντα μόνο στά έσωτερικά τημήματα τών εύρωπαικών πόλεων».

4. Έλευθερος χρόνος και τουρισμός: Τό Ε.Γ.Π. προτείνει δργάνωση σύκαιρων για χρηματοποίηση τού έλευθερου χρόνου τών πολιτών, με πρωτοβουλίες τους και συμμετοχή τους για διατήρηση και άξιοποίηση τής πολιτιστικής κληρονομίας πρώτα από τη γειτονίας και της πόλης τους. «Έπιστη, υπόγνωμαις είναι τη σημασία τού «πολιτιστικού τουρισμού», μέ τήν κατάλληλη κατανομή του μέσα στο χρόνο.

Στή σύγχρονη Ελλάδα της ντυσαριμανίας και τού έργωναδισμού, όπου έπιταγη τών καπινών είναι πρώτα από διά τη θεμέλια της διοικητικής πανστρεμίας τών άρματοπολιτικών προστασίας, ένων κοινωνική έπιταγή αποτελεί, πλ. ή άναγκη νά διοχετευθεί σε παραγωγικότερο και κοινωνικότερο πομέλα «έθνικη» έπενδυση για τίς κατασκευές, οι παραπάνω προτάσεις νομίζουμε ότι, ώς ίδεα, προτελούν μια πρώτη και άμεση άπαντη σε προβλήματα πού άντιμετωπίζουν, πλ. δέλλοις οι μεγάλου άλλα και μεσαίου μεγέθους πόλεις μας. Έφαρμοζόμενες στήν πράξη και προσαρμόδημενες, θέβαια, στής διάκες μας συμθήκες, θά δειξουν δι η περιφήμη προστασία τής άρχιτεκτονικής κληρονομίας, είναι, πιά, κάτι τό ρεαλιστικό και άπτο — και άχι ιδεολόγημα διανομένων ή άλλοιση τής κρατικής δέλτετριας.

Βασίλης Δωροθίνης

Σύνδεσμος Κυπρίων Αρχαιολόγων

Ο Πρόεδρος και τό Διοικητικό Συμβούλιο τού Συνδέσμου Κυπρίων Αρχαιολόγων (Σ.Κ.Α.) είναι στην εύκαριτη θέση νά άναγγειλον τήν έδραν του Συνδέσμου.

Ο Σ.Κ.Α., πού έχει τήν έδρα του στή Λευκωσία, συστάθηκε στή 29/8/1983 με Ιδρυτική Συνέλευση κατά

αρχαιολογικά

τήν όποια ψηφίστηκε τό καταστατικό και έκαλεγκτε το Διοικητικό του Συμβούλιο.

Στις 3/12/1983, ό σ.Κ.Α. αναγνωρίστηκε έπιστημα άπό την Κυπριακή Κυβερνηση σάν νομικό πρόσωπο.

Μέλος του σ.Κ.Α. μπορεί νά γίνει όποιοδήποτε άτομο του όποιου οι προθεσμεις συμβασίζουν μέτοις ακοπούς και δραστηριότητες τούς Συνδέσμου. Τά μέλη χωρίζονται σε τακτικά (Κύπριος αρχαιολόγος και ιστορικοί της τέχνης, μνημών κάτοικοι της Κύπρου), αντεπιστέλλοντα (Κύπριοι ή ένονται αρχαιολόγοι και ιστορικοί της τέχνης, έγκατεστημένοι έκτας Κύπρου), αρωγά (όποιοδήποτε προσφέρει οικονομική ή άλλη βοήθεια στο σ.Κ.Α.) και επίτιμα (άτομα που ενέργευσαν τον σ.Κ.Α.).

Έχοντας ύψην την πλούσια πολιτιστική κληρονομιά της πατρίδας μας, ή σύσταση του σ.Κ.Α., πρώτος Σύνδεσμος στο είδος του, θεωρήθηκε άναγκαία, γιατί θά βοηθήσει στην πρόσδιο και την καταξίωση της αρχαιολογικής έπιστημης στην Κύπρο.

Ο σ.Κ.Α. ίδρυθηκε σε μια κρίσιμη

καρπή της σύγχρονης κυπριακής ιστορίας και έρχεται κα να καλύψει έναν

κενό στην πολιτιστική κίνηση του κυπριακού και διεθνή χώρου, ωποθώντας έται στον λόγων που διεξάγει ο κυπριακός λόγος.

Αριθμός μελών του Συνδέσμου είναι ή διανεργός αρχαιολόγοι, αρχαιολόγοι που έργασαν στο Τμήμα 'Αρχαιοτήτων ή σε συναφεις και άλλες υπηρεσίες, καθώς και Κύπροι ή ένονται αρχαιολόγοι που δρισκούνται και έργαζονται στο έξτητερικό.

Στόχοι και σκοποί του σ.Κ.Α. είναι ή μελέτη και έρευνα του αρχαιολογικού υλικού και μνημείων σε όλων τών περιόδων του κυπριακού πολιτισμού, προτάρικη περιόδου μέχρι και τη σύγχρονη έποχη, ή συνεχής έπιστημονική άνελκη των μελών του Συνδέσμου και ή έπιμορφωση του κοινού μέ διαλέξεις, σεμινάρια, προσ λές, έκθεσεις, έκδρομες, συμμετοχή σε συνέδρια ή συνεργασία με το Τμήμα 'Αρχαιοτήτων Κύπρου, με ένεσης αρχαιολογικές αποστολές και με κυπριακή ή ένεσης πολιτιστικές οργανώσεις και ιδρυματα, καθώς και ή σύσταση βιβλιοθήκης, ξενανα και ή έκδοση έπιτημον έπιστημονικού περιοδικού με τίτλο CYPRIA ARCHAEOLOGIA.

Όσοι ένδιβαφέρονται νέ γραφαριών μέλοι, ή άκουμενοι διαφέρονται νά μάθουν περισσότερες πληροφορίες

για τόν Σύνδεσμο, παρακαλούνται νά άποταθούν στη διευθυνσή μας, Σ.Κ.Α. Τ.Κ. 1390, Λευκωσία, ΚΥΠΡΟΣ.

'Από τό Διοικητικό Συμβούλιο

Ελληνική Αρχαιομετρική Εταιρεία

Πρόσφατα ίδρυθηκε στην 'Ελλάδα ή 'Αρχαιομετρική 'Εταιρεία με σκοπούς:

Τη διάδοση τής 'Αρχαιομετρίας σάν έπιστημονικού κλάδου που χρησιμοποιεί τίς πιο προηγμένες τεχνολογίκες μεθόδους της Φυσικής και τής Χημείας γιά τη λύση αρχαιολογικών προβλημάτων.

Τή μέριμνα γιά τήν άξιοποίηση τού έπιστημονικού δυναμικού και τού έργαστρικου έξπολισμού της χώρας μας, στην έπιστημονική δρευνα τού κλάδου τής 'Αρχαιομετρίας και στην προσπάθεια γιά τη διατήρηση και συντήρηση της αρχαιολογικού πλούτου τής πατρίδας μας.

Τή συνεχή και καλύτερη ένημέρωση τών έπιστημάνων, τών έξπολισμό μέ νέας μεθόδους, τή συμβολή στην καλύτερη όργανωση των έρευνητικών προσπαθειών και τήν πιο ουσιωτική έποφή με τούς έρευνητές αρχαιολόγους.

Την ένημέρωση τού κοινού σχετικά με τήν έξιλη και πρόσδο της 'Αρχαιομετρίας και τή χρησιμοποίηση μοντέρνων μεθοδολογίας στήν υπηρεσία της αρχαιολογίας.

Τά μέσα γιά τήν πραγμάτωση τών σκοπων αυτών είναι:

Η στενή συνεργασία με δόλους τούς σχολούμενους με τήν 'Αρχαιομετρία.

Η συνεργασία με έπιστημονικώς όργανισμος καθώς και άλλους φορείς 'Ελληνικών και ένονται ή διεθνες γιά τούς σκοπούς τού σωματείου.

Η όργανωση 'Ελληνικών και διεθνών σεμιναρίων, συνεδρίων και διαλέξεων.

Η έκδοση έλληνικου περιοδικού 'Αρχαιομετρίας.

Ιερά Όδος

Τό ρυθματικό σχέδιο τού 1983 γιά τήν 'Αθηνα προέβλεπε, ύστερα από κοινή πρόταση τών 'Υπουργείων Χωροταξίας και Πολιτισμού, τη διαμόρφωση της 'Ιεράς Όδου σε αρχαιολογικό δρόμο και πάρκο. Τό σχέδιο

δημιώνει αύτό διάντερψε τό 'Υπουργείο Δημοσίων Έργων που έπειθε την κατασκευή δρόμου ταχείας κυκλοφορίας.

'Ετοι οιερός δρόμος τής άρχαιας Αθήνας που άρχισε από τήν Ελευσίνα στόν Κεραμεικό και τήν Ακρόπολη και πού ήταν στοιλιμένος με ταφικά μνημεία και μικρά ιερά κατά διαστήματα, είναι καταδικασμένος στό μπάζωμα;

'Η Αρχαιολογική Υπεροίσα θά έπειμει στό διο έργο, μόνο στα τμήματα πού τή έργα δεν θά δρεσκώνεται σε έπιφανειακές διαμορφώσεις, άλλα προχωρήσουν οι έκσαφες σε θάθος.

Χάθηκε λοιπόν η εύκαιρια γιά τήν άναδειξη μιας μοναδικής πολιτιστικής ζώνης, σε μια έπιβαρυμένη περιοχή τής 'Αθηνας.

Σέ μικρό τιμήμα τής 'Ιεράς Όδου στή διασταύρωση με τήν Πειραιώς δρχίσε ήδη άνασκαφική έρευνα από τήν Γ' Εφορεία 'Αρχαιοτήτων.

Τό Γκάζι θά γίνει Μουσείο

'Ένα άπο τά σημαντικά άπομενάρια τής πρώτης θιμηχανικής περιόδου τού έλληνικου κράτους, τό Γκάζι (ΔΕΦΑ) κτισμένον από Γάλλους τεχνικούς, πρόκειται νά στεγάσει Μουσείο 'Έρευνας - Τεχνολογίας - Βιομηχανίας. Ο γύρω χώρος δέ διαμορφωθεί σε πάρκο και θά συνδεθεί με τον εύρυτερο αρχαιολογικό χώρο τού Κεραμεικού, τού Θεοπειρίου, τής 'Ακαδημίας Πλάτωνος και τής 'Ακρόπολης.

Τό Έρευνητικό και άνασκαφικό έργο τής 'Αρχαιολογικής Εταιρείας γιά τό 1983

'Ανακοινώθηκαν άπο τόν γενικό γραμματέα τής 'Αρχαιολογικής Εταιρείας κ. Γ. Μυλωνά τά απότελέσματα τού έργου τής 'Εταιρείας - ένος από τα παλαιότερα έπιστημονικά ίδρυματα τής χώρας.

Οι άνασκαφικές και άλλες έργασιες που γίνονται από τήν 'Αρχαιολογική Εταιρεία χρηματοδοτούνται είτε από τό Κράτος είτε από τήν ίδια τήν 'Εταιρεία.

'Έρευνες αε σημαντικούς αρχαιολο-

αρχαιολογικά

γικούς χώρους άπό τη Θράκη και τή Μακεδονία ως την Κρήτη (όπως π.χ. Αθέρος, Μαρώνεια, Αμφίπολη, Βεργίνα, Διον, Θέρμη, Ερέτρια, Ραμνούς, Μυκήνες, Νάξος, Ζάκρος κ.ά.) φέρουν στό φας κάθε χρόνο νέα συμπεράσματα για την αρχαιολογική έρευνα.

Παράλληλα στό έργο της Έπαινειας συγκαταλέγεται η δημοιεύση διδακτορικών διατριβών αρχαιολόγων, καθώς και η έκδοση θρησκικών δημοιεύσεων μεγάλων άνασκαφών.

Ταφές μέσα στήν 'Αθήνα

Στις άρχες 'Απριλίου αποκαλύφθηκαν, στη διάρκεια διάνοιξης ύπογειας διάβασης στην άδειη Λενόρμαν (και Κιανοταντονίου πλέων), δύο ασφοράγοι. Δέν έγινε άδκημ γνωστό σε ποιαν έποχη άνηκουν οι ασφοράγοι αύτές.

Ταφή τοῦ 5ου αι. π.Χ. στό Περιστέρι

Παιδική πώριμη ασφοράφαγος βρέθηκε στο Περιστέρι. Στόν πυθμένα της υπήρχαν διάφορα κτερίσματα. Άναμεσά τους ένα θρύβδωμαριφόρο αγγείο με παράσταση παιδιού πού παιζει, ένας μικρός κρατήρας διακομισμένος με φύλα κιασού κ.λ.π. 'Ολα τα εύρηματα μεταφέρθηκαν στό Μουσείο του Πειραιά.

Άργοναυτική έκστρατεία

Είχαμε ήδη γράψει για τό σκάφος που ναυπηγήθηκε στις Σπέτες και είναι άκριδής αναπαράσταση τού μυθικού πλοίου ΑΡΓΩ. Τό σκάφος ξεκίνησε στις 9 Απρίλιου γιά τό μακρινό του ταξίδι πρός την Κολχίδα. Όταν πλέυσει 1.500 μίλια με τή βοήθεια πανών και 17 κυπρίστων. 'Η ίδεα ήταν του Βρετανού Τιμ Σέβερν, η έκτελεση έγινε στήν Ελλάδα και τό πλήρωμα είναι διεθνές.

Νέα αρχαιολογικά προγράμματα

Φέτος άρχισαν προγράμματα τής έπομπης δεύτερα. Τό Νομιματικό Μουσείο πρόκειται νά στεγαστεί στό

'Ιλιου Μελαθρών τό όποιο θά άποκατασταθεί. Προκειται για κτίριο του Ταίλλερ τού όποιου οι θεματικές τοιχογραφίες έχουν καταστραφεί τόσο από τόν καρό δσσο και από τήν κακή μεταχείριση τών άνθρωπων. Θά αναπτυγχωθεί έπισης και τό Θέατρο του Διονύσου στό όποιο θά άνεβαζονται τραγωδίες. Τό 'Ιερό του 'Ασκληπιου στήν 'Επιδαύρῳ θά στερεωθεί καθώς και τό θυατηντινό πάλατο στό Μυστρά. Και στήν Κρήτη, στή Ζάκρο, καθώς και τά συντηρηθεί τό άνακτον. Θά γίνουν άνασκαφές στό Ιδαίον 'Αντρον. 'Αλλες προβλεπόμενες άνασκαφές είναι στόν Ραμφώντα τής Αττικής, στήν 'Ελευσίνη και στήν Παλαιοχριστιανικές θασιλικές στή Φιλιόπετρας Θήβας, διπού θά γίνουν και άναπτωτικά έργα. Τέλος θά δημιουργηθεί ένα νέο αρχαιολογικό μουσείο στής Μυκήνες. Σημαντική δέ άποφαση είναι η διαίσθηση κονδύλων γιά έπιστημονικές δημοσιεύσεις τών σημαντικότερων άνασκαφών και γιά τήν έκτυπωση διδακτορικών διατριβών νέων αρχαιολόγων.

Ένδιαφέρουσα πληροφορία

Στό 17 έτησιο Συνέδριο Μεσαιωνικής 'Αρχαιολογίας πού πραγματοποιήθηκε τόν 'Οκτώβρη (21-22) τού 1983 ο καθηγητής Peter Kuniholm από τό Πανεπιστήμιο Cornell μιλήσε για τή χρονοδότηση βιζαντινών έκκλησιών με τή μεθόδο τής δενδροχρονολογίας.

Μουσείο γιά τυφλούς

'Ένα ιδιωτικό ίδρυμα, o «Φάρος Τυφλών τής 'Ελλάδας», περιλαμβάνει μέσα στά προγράμματά του, τήν ίδρυση μουσείου με έκμαγευτικά άρχαιών ελληνικών έργων από τό Αρχαιολογικό Μουσείο τής Αθήνας. Τό μουσείο αύτό θα βοηθήσει τούς τυφλούς στή γνώση τής αρχαίας τέχνης, με τήν όφη.

Τή άσπιδα τής Βεργίνας

'Όπως άνακοινώθηκε και στόν ήμερησιο τύπο, ή χρυσελεφάντινη άσπιδα τού Φιλίππου Β' τής Μακεδονίας έκτιθεται πάλι στό 'Αρχαιολογικό Μουσείο τής Θεσσαλονίκης. Πέντε

χρόνια χρειάστηκαν γιά τήν άποκατάσταση τής. 'Η άσπιδα είχε βρεθεί ώς άμωμη μάρτι από μουσειοκατερραμμένα ύλικά. Τό πολύτιμο αυτό άντικευμενο είναι τό μοναδικό στό είδος του πού έχουμε μέχρι σήμερα. Δέν ήταν δοτιδο πολεμική παρά τήν κρατούσε δό θασιλίας στέ τελετές. Είχε ξύλινο σκελετό, καλύπτονταν όπο δέρμα και ήταν διακομισμένη με έλεφαντοστούν, φύλλα χρυσού, κομματάκια από γυαλί και φύλλα όπο δάση. Στό κέντρο της υπήρχε μά γυναικεί μορφή και στό κάτω μέρος μιά άναλγκα άνωμαρταστού ένδος άνδρα και μάς γυναικας πάνω σέ ένα φόντο από δράσους. Τά προσώπα δέν έχουν ακόμα άνωγνωστει και οι δράσεις τού φόντου προκάλεσαν μεγάλες σημήσεις γιατί σχετικό τοπικό υπήρχε και στήν δαπόδα τής Αθηνάς, έργο του Φειδία.

Τάφος στό Πολύγυρο

Κιθωτόσχημος τάφος τών έλληνιστικών χρόνων βρέθηκε τυχαία σε χωματόδρομο έξω από τόν Πολύγυρο Χαλκιδικής. Οι διαστάσεις τού τάφου είναι 30x30 εκατοστά, είναι φτιαγμένος με σχιστολιθικές πλάκες και περιείχε ένα πλήρων τεφροδόχο άγγειο πού περιείχε και κτερίσματα: χρυσή ταύνια και ένα μέρος από τεφρών έπισης χρυσού. 'Ο τάφος αύτός αποτελεί ένδειξη ότι στό χώρο αυτό υπήρχε, θαυμ. οικισμός.

Ίδρυση Έταιρείας Δραμιών Μελετών

Μία όμαδα έπιστημονών τής Δράμας ίδρυσε τήν 'Έταιρεία Δραμιών Μελετών με σκοπό τή συγκέντρωση, διαφύλαξη και μελέτη τού ιστορικού και λαογραφικού ύλικου τού νομού. Τήν έξιλόγων αύτή προσπάθεια έχουν θοιβήσει ή 'Έταιρεία Μακεδονικών σπουδών, τό ίδρυμα Μελετών χρεοσήνουσα 'Άιμου και ίδιωτες. 'Η Έταιρεία έχει ήδη ίδρυσε θιβλιθήη και έχει συγκεντρώσει ένα σημαντικό άρχειο.

Δρόμος τής 'Ακρόπολης Θάσου

'Η Γαλλική 'Αρχαιολογική Σχολή άποκαλύψε όρχαία δόδο πού δηγούσε από τά νοτία τού 'Ιερού τής 'Αρ-

τεμίδας ώς την κορυφή της 'Ακρόπολης τής Θάσου. Μήκους 408 μ. με κλίση 30% (κατά μ.δ.) ο δρόμος αύτός άκολυθει τό βραχοδέσμη σχήμα τού λόφου. Κατά μήκος της οδού άποκαλύφθηκαν και άναγλυφα καί ένητη κτιρίων.

Ρωμαϊκό κτίσμα στήν Πάτρα

Στό κέντρο τής Πάτρας άποκαλύφθηκε ένα ρωμαϊκό κτίσμα που πιθανώς είναι στόδιο ή πιπλόδρομος. Τό νέο αύτού εύρημα μαζί με τό επίσης ρωμαϊκό άσκοπο θάλαμο θα δημοσιευθεί έναν μεγαλό όρχαλογκο χώρο γύρω από τόν όποια ήδη διαμορφωθεί τό ύπολοπο κέντρο τής πόλης. Η Πάτρα είναι ή μόντη πόλη της Ελλάδος που διασωλέι τόσα ρωμαϊκά μνημεία στό διό το καλή κατάσταση.

Ίερό τής Αθηνᾶς στήν Πάρο

Στην Πάρο, στο λόφο Κουκουναριών, άνασκαφήκε από τήν 'Αρχαιολογική Ύπηρεσία ιερό τής Αθηνᾶς, πλούσιο στό αφερέματα κυρίων πηλίνων του 7ου π.Χ. Μερικά θραύσματα που δρέθηκαν φέραν έπιγραφες που βοηθήθηκαν στήν αναγνώριση τού λέρου.

Μικρομορφολογία

Μία νέα τεχνική άρχιζε να χρησιμοποιείται γιά τή μελέτη αρχαιολογικών απόθεμάτων: 'Η μικρομορφολογία. Πρόκειται γιά μικροσκοπική παρατήρηση, με πολωμένο φώς, λεπτής τομής διαφόρων κινητών υλικών που με συνδετικές ρητήνες συγκολουντούνται και αποτελούν τήν απαιτούμενη γιά την κοπή σκληρότητα. Μέ τήν τεχνική αυτή έξετάζονται στρωματογραφικά δάφορες ένότητες (στρώμα, έπιπεδο) και άναλυτετά τό νότημα τους. Η μικρομορφολογία μάς παρέχει πληροφορίες γιά τά είδη και τόν τρόπο καλλιέργειας, τό πότισμα κ.ά. Σκοπός τής μικρομορφολογίας είναι ή άνασυσταση μιάς μακριάς ιστορίας γιά κάθε αρχαιολογικό στρώμα.

Έλληνικά άγάλματα στήν Ιταλία

Μελετώνται από κοθηγητή Ε. Λά

Ρόκκα δώδεκα άγαλματα έλληνικής προέλευσης που βρέθηκαν το 1928 στην ανασκαφές στήν Ρώμη. Πρόκειται γιά 'λάφυρα' που τό 34 π.Χ. ή μπατος Γάιος Σώσιος έσφερε από τήν Ελλάδα και μέ τά όποια στόλισε τό ναό του Απόλλωνα (τού 431 π.Χ.) στήν Ρώμη. Τά άγαλματα αυτά είχαν μείνει από τό 1928 στά υπόγεια τού Μουσείου μέχρι τό 1981 όποτε τά ξανα-ανακάλυψε ή Ε. Λά Ρόκκα. Ο μελετητής κάνει διάφορες υποθέσεις γιά τά δημιουργό τών έργων αυτών του δου αίλαν π.Χ. και άναφερε και τό δόνομα τού Φειδία.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ

12ο Συνέδριο Κλασικής Αρχαιολογίας

Έγινε στήν Αθήνα από τίς 4 ώς τίς 10 Σεπτεμβρίου 1983 τό 12ο Συνέδριο κλασικής αρχαιολογίας με θέμα: 'Η κλασική Ελλάδα και ή δράχαιος κόσμος.'

Οι έργασίες τού συνεδρίου όργανώθηκαν στή τέσσερα μεγάλα τμήματα, τό καθένα με ξεχωριστό αντικείμενο άναφοράς:

- 1) Απόψεις τού κλασικού. 'Η παράδοση τής κλασικής Ελλάδας στήν περιφέρεια τού κλασικού κόσμου.'
- 2) Εικονογραφία, Ζωγραφική, Κεραμική, Ιοπάτη μνημεία. Μικροτεχνία: Κλασικό και κλασικισμός.
- 3) Κλασική και κλασικιστική πλαστική.
- 4) Κλασική και κλασικιστική άρχιτεκτονική και οικοδόμηση. 'Η καθημερινή ζωή στήν κλασική έποχη.'

Οι άνακονώσεις γιά κάθε τμήμα, που έγιναν σε μά από τίς επίσημες γλώσσες τού συνεδρίου (ελληνικά, γαλλικά, άγγλικα, γερμανικά, ιταλικά), έντασσονταν καθημερινά σέ συγκεκριμένα θέματα.

'Ορισμένες άνακονώσεις άφορούσαν τήν παρουσίαση νέου αρχαιολογικού υλικού που προήλθε είτε από τήν άνασκαφή δραστηριότητα είτε από τήν έπιπλην άναστητή στό χώρο τών παλαιών εύρημάτων τών μνημείων. Στή δεύτερη περίπτωση διαγράφεται καθαρά η σημασία τών γνώσεων τών μνημείων και ή δεύτερης ματιά όρισμένων έπιστημόνων που

κατόρθωσαν μέσα από ένα ξεχασμένο στής άποθήκες των μουσείων υλικό, νά άνασυστέουσαν έτσι ιστορικές και νά τεκμηριώσουσαν έτσι ιστορικές και φιλολογικές πληροφορίες.

'Άλλες άνακονώσεις άφορούσαν γενικότερα ιστορικά και θεωρητικά ζητήματα, σχετικά με τό φιλολογικό, έπιγραφικό και ιστορικό τομέα τής αρχαιολογικής έρευνας. Η πληθώρα τών άνακονώσεων δέν μάς έπιπρεπει νά άναφερθηκό με λεπτομέρεια σ' αυτές. Εξάλλου ή σημασία τής σύντομης αυτής άναφοράς στής έργασίες τού συνεδρίου είναι γιά τό τονιστούν τά θέματα και τά πρόβληματα που άγγιζε: ή κλασική αρχαιολογία. Έτσι ή άναφορά στή έπιμέρους θέματα που συναψίζονταν καθημερινά οι άνακονώσεις κάθε τμήματος φανερώνει τό ευρύ πεδίο τής έρευνας τής κλασικής αρχαιολογίας.'

1ο τμήμα

1) Ρίζες, έννοια και άποψεις τού κλασικού.

2) 'Η κλασική παράδοση κατά τήν έλληνιστική και τήν ρωμαϊκή έποχη και τούς μεταγενέστερους χρόνους.'

3) 'Η παράδοση τής κλασικής Ελλάδος στήν περιφέρεια τού κλασικού κόσμου (Ιθημική χερόνησος, Αφρική, Ιταλία, Επρωπία, Βόρειες περιοχές, Σκυθία, Σαρματία, Κολχίς, Μ. Ασία, Συρία, Αραβία, Παλαιστίνη, Αίγυπτος.).'

2ο τμήμα

1) Εικονογραφία, Ζωγραφική, Κεραμική τής κλασικής περιόδου.

2) Κλασική και κλασικιστική εικονογραφία. Γραπτά μνημεία. Μικροτεχνία, τεχνική γυαλιού και μετάλλου.

3ο τμήμα

1) 'Η πρώμη πλαστική κλασική μορφή και ή έπιδιωσή τής.'

2) 'Η κλασική πλαστική μορφή.'

3) 'Ο κλασικισμός στήν πλαστική.'

4ο τμήμα

1) 'Ιστορικά, μορφολογικά και τεχνικά θέματα κλασικής άρχιτεκτονικής.'

2) Κλασικά άρχιτεκτονικά μνημεία.

3) 'Η κλασική άρχιτεκτονική παράδοση στούς μεταγενέστερους χρόνους.'

4) Κλασικές πόλεις και κλασική ή κλασικιστική οικοτεκνία. Κλασική κατοικία.

αρχαιολογικά

5) Κλασική βιοτεχνία. Θέματα της κλασικής ζωής. Κλασική θρησκεία. Τό ενδιαφέρον δώλων των συνεδρίων συγκεντρώνων από την περιοχή της Αρχαιολογικής Ανακαύσιμης των τελευταίων ετών για τις οποίες είχε γίνει και λεπτομερής εννέμερη από τόν τυπό. Έτσι, οι διαδικασίες της Βεργίνας και οι πολεμιστές του Ράτσος σταθμήκαν για μια άκομη φορά άφορμη νά παρουσιαστούν νέα αρχαιολογικά εύρηματα και νά διατυπωθούν καινούργιες θεωρίες.

Τάχαλκινα αγάλματα του Ράτσος ήταν το άντικείμενο ανακούνσας τριών διαιρέποντων αρχαιολόγων που καθένας ανέπτυξε τη δική του διαφορετική άποψη για τον καλλιτεχνή που το φιλοτέχνησε και το μνημείο από το οποίο προέρχονται. Τις γνωστές ώς τώρα άποψες διότι τάχαλκα είναι ένα μέρος από τό ανάθημα των Αθηναίων στους Δελφούς — ήπια από αύτα σχετίζεται με τόν Φειδία — ή πότι προέρχονται από τόν Ολυμπία και είναι έργο τού Όνταρα ήρης νά αυμπλήσωσαν και μία τρίτη άποψη. Σύμφωνα μή την τελευταία τάχαλκινα αυτά αγάλματα ανήκουν στήν ομάδα των 10 έπινων που τοποθετήθηκαν στήν Αγορά τών Αθηναίων γύρω στο 425 π.Χ. από τόν Περικλή. Τό ένα είναι έργο τού Μύρωνα και τό άλλο τού Αλκαμένη. Η διάσταση των άποψεων αυτών φανερώνεις διάφορες και σε έπιφυλλα τού «Βίματος» ή καθ. Μ. Ανδρόνικος, μια άδυναμία της μεθόδου της έρευνας που ακολουθεί ή αρχαιολογική έποιτημη.

Στήνη καταληκτηρία συνεδρίσασθαι ο καθ. Μ. Ανδρόνικος παρουσίασε νέα εύρηματα από τίς άνασκαφές στήν Βεργίνα και άναφερθηκε στήν άνακλυση του όρχαίου θεάτρου που έπινεσθεώναι για μια φορά άκομα διτό ή Βεργίνα ήταν οι Αιγαίοι. Ήδη απέραντη έντυπωσακή ή παρουσίαση τού πορτραΐτου τού Φιλίππου Β'. Τρεις Βρετανοί ειδικοί έπιστημονες άνασύνθεσαν τα καμένα δοτά που περιείχε ή μία χρυσή λάρνακα. Η έπιμελης έργασια και ή διεύποιτηση κάθε στοιχείου τών δοτών έπινεσθεώνας την φιλολογική πληροφορία γιά τήν ουλή του Φιλίππου στο δεξιό μάτι, που σύμφωνα με τής μελέτες των τριών έπιστημονών δηλεώνεται σε δέλλος. Τό συνέδριο έληξε μή την άναγνωση ψηφίσματος για νά κηρυχθεί η Αθήνα — η πόλη που προσέρθεται τόν άνθρωπισμού στόν κόσμο σάν έννοια — πόλη ειρήνης.

Κλαίρη Εύστρατη

Τό "Εκτακτο Συνέδριο τού Συλλόγου Έλλήνων Αρχαιολόγων καί τό αϊτήμα γιά τόν έκσυγχρονισμό τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας

Άπο τίς 9 έως τίς 13 Μαρτίου έγινε στήν Αθήνα τό "Εκτακτο Συνέδριο τού Συλλόγου Έλλήνων Αρχαιολόγων με θέμα "Έργο και λειτουργία μιας Υπηρεσίας για τήν Προστασία τών Μνημείων σήμερα". Χαρακτηρίστηκε έκτακτο, έπειδη προηγήθηκε τού άπο καρπό προγραμματισμένου Γ Συνέδριο τού Συλλόγου με θέμα "Αρχαιολογία και Παιδεία", τό οποίο έγινε στήν Δελφού μεταξύ 28 και 30 Μαρτίου. Στόχος τού ΣΕΑ ήταν νά δώσει τήν εύκαρια, σε ειδικούς, σε φορεις και σε άλλους ένδιαφερομένους, μιας έπιστημονικής προσέγγισης σε θεωρητικά και πρακτικών θεμάτων στοκειών μή τήν προστασία τών μνημείων και νά προκαλέσει για τά θέματα αύτά δύο τό δυνατόν ανοιχτότερο διάλογο. Ό προβληματισμός που ίθι προέκυπτε και τά πιοτελέσματα τών συηπηρίσεων θά μπορούσαν νά πιοτελέσουν τή βάση και τό πλαίσιο γιά τή σύνταξη τού πολυυπότιμου νέου "Οργανισμού τού Υπουργείου Πολιτισμού και Επιταιριών". Άπο τή μάρια μεριά ή κοινή διαπιστώση διτό. ή προστασία τών μνημείων νοοει και, συγχρόνως, ή έξαγγελη τής κυβέρνησης για ριζική άναδρογένωση τής Αρχαιολογίας. Υπηρεσίας και ούσιαστηκή άποκτησηση της, άπο τήν άλλη ή άδυναμία νά πραγματοποιηθεί ένας διάλογος για δύο λογούς: πρώτον, για τή «μαζικότητά» τής παρουσίας τους (διεπισημάνεις από μεμονωμένα δόματα ή συλλόγους, πολυάριθμοι ακροτείς - συζητητές) δεύτερον, και κυριότερο, για τή περιεχόμενο τού προβληματισμού τους. Συγκροτήμένα και ήπιμωνα έπικειμενα πλούτον για τήν έπιστημονική βάση τού έργου τους, γιά τήν έρευνα που προϋποθέτει, γιά τήν ειδίκευση που πάταιει. Παραλλήλα έξεθεσαν τήν άλιμοτάτη τής διολκηρωτικής άποιας στή χώρα μας ήπιοιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται σήμερα στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, δημιούριας

έξης θεματικές έννοτες. Έννοια τού Μνημείου και τής Προστασίας, Εύρετημα Μνημείων, Αρχαιολογική νομοθεσία, Αρχαιολογική έρευνα, ο Ρόλος τών Μουσείων σήμερα, ο Διεπιστημονικός χαρακτήρας τής Προστασίας τών μνημείων, Προστασία οικιστικών συνδρόμων, Η Οργάνωση τής υπηρεσίας.

Χαρακτηριστικό τού Συνεδρίου ήταν ή συμμετοχή πολλών έπιστημονικών ειδικοτήτων. Για πρώτη φορά παρουσιάστηκε τόσο καθαρά στή χώρα μας διτό τό έργο της προστασίας τών μνημείων είναι ήπιοτελέσμα συνεργασίας πολλών έπιστημονικών και διτό ή Αρχαιολογία, πού ώς τώρα - τουλάχιστον στήν κοινή γνώμη - είχε ταυτιστεί μέ τήν προστασία, είναι μία άπο αύτές.

Αύτο και μόνο το γεγονός ήταν δάρκούσε νά δικασθεί το Συνέδριο, τόσο γιά τή θεωρητική δύσο και γιά γά τήν πρακτική σημασία που ίχει: οδήγησε νά διατυπωθεί τή αίτημα διεπιστημονικός αύτος χαρακτήρας νά έξασφαλιστεί από τό νέο Οργανισμό, και νά έκπρωστεί ή αναγκαστήτητα ή άπαιτουμένη έξεδικευση νά άντιμετωπίστη από τό έπικαιδευτικό πρόγραμμα τών άντιστοιχων έκπαιδευτικών ίδρυμάτων.

Άπο τήν παρουσία τών διαφόρων κλάδων στό Συνέδριο άξιζει ιδιαίτερα νά τονιστεί έκεινη τήν συντηρητών έργων τέχνης για δύο λογούς: πρώτον, για τή «μαζικότητά» τής παρουσίας τους (διεπισημάνεις από μεμονωμένα δόματα ή συλλόγους, πολυάριθμοι ακροτείς - συζητητές) δεύτερον, και κυριότερο, για τή περιεχόμενο τού προβληματισμού τους. Συγκροτήμένα και ήπιμωνα έπικειμενα πλούτον για τήν έπιστημονική βάση τού έργου τους, γιά τήν έρευνα που προϋποθέτει, γιά τήν ειδίκευση που πάταιει. Παραλλήλα έξεθεσαν τήν άλιμοτάτη τής διολκηρωτικής άποιας στή χώρα μας ήπιοιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού διάστημα στή Αθήνα (στή Σχολή Δαξεδήμη και σε σεμινάρια τής Αρχαιολογικής Υπηρεσίας) και στή μεγαλύτερη πλειοψηφία τους είναι έμπειροι. Στό Συνέδριο κυριάρχησε, οι οποιασθητούσε έπικαιδευτικούς. "Οπις είναι γνωστό δέν λειτουργεί στήν Ελλάδα κανενός είδους και έπιπεδου σχολή για συντηρητής έργων τέχνης. Οι συντηρητές πού έργαζονται στό Δημόσιο έχουν σπουδάσει στό έξωτερο, σε δύο σχολές που λειτουργήσαν παλιότερα για μικρού χρονικού δ

αρχαιολογικά

έπομενο, ή έκκλησή τους για δημιουργία Σχολής, έκκληση πού υιοθετήθηκε από όλους τους συνέδρους και άπευθυνόταν πρός τό Υπουργείο Παιδείας, έπειτα πρόσως τού όπου παρακολούθησε τις σχετικές συζητήσεις.

Σταθμός στήν ιστορία της προστασίας τών μνημείων στην Έλλαδα όποτελεσε ή νέα αντίληψη πού διείπε την παρουσίαση τού έργου τών άρχιτεκτονών στη διαδικασία της προστασίας. Στη θέση του παλιότερου αρχιτέκτονα - άρχαιολογού και τού καπονίου άρχιτεκτονού - αναστηλωτή διαγράφεται σήμερα η ειδικότητα του «αρχιτέκτονα ιστορικών μνημείων», που έχει ιστορική παρεία, είναι άναστρωτής, άλλα έχει και πολύ εύρυτρο πεδίο δράσης. Ή ειδικότητα αυτή άνταποκρίνεται στη σημερινή αντίληψη για το μνημείο και τήν προστασία του, πού άπαιτει τήν ένταση του στη σύγχρονη ζωή. Ή χρήση του όρου «άρχιτεκτων ιστορικών μνημείων», κωθιερώμενη άλλου έδω και χρόνια, προτάθηκε στο Συνέδριο από διάφορες πλευρές. Είναι φανερό ότι για την ανταποκρίνεται ή νόμιμαστα στη πράγματα, όπωτεται έξειδυμενή πράγματα.

Ζητήθηκε γιαυτό από τις άρχιτεκτονικές σχολές να λαδώνον ίδιαιτερη μέριμνα τόσο στα προπτυχιακά δοκίμια και στα μεταπτυχιακά προγράμματά τους, άφου μάλιστα άκριβως αυτή τήν έποχη τα AEI συγκροτούν τούς τομείς και τά τμημάτα τους. Ή «Αρχαιολογίες» τα προβλήματα τής ένασκοτίας της μέσα στήν «Υπηρεσία Προστασίας τών Μνημείων όποτελεσε ένα κεντρικό θέμα τού συνεδρίου, πού συζητήθηκε με διάφορες αρφορές. Προσανατολική, άνασκαφική και μετανασκαφική άρχαιολογική έρευνα πού νά λήγει με τήν οριστική δημοσίευση τών εύρυμάτων είναι άπαραίτητη προϋπόθεση για τη σωτηρία προστασία των άρχαιολογικών, τουλάχιστον, μνημείων και τών άρθρωλογικό προγραμματισμό της. Μέ τις σημειρίνες συνθήκες ή έρευνα αυτή άναπτυσσεται σε όλα τά έπιπεδα μόνο σε περιπτώσεις πού ύποτελουν έξαρτεση. Τό πλήγμα είναι καριο μή την άρχαιολογική επιστήμη. Ένα άπο τά όποτελεσμάτα της κατάστασης αυτής, πού αφορά όχι μόνο το φορέα της προστασίας τών μνημείων άλλο γενικότερα τών κόρων της άρχαιολογίας, είναι ή καθυστέρηση, συχνά ή ματαιώση, τής δημοσίευσης τών άρχαιολογικών εύ-

ρημάτων. Αύτο έχει μιά δεύτερη συνέπεια: τή δέσμευση τού άδημοσίευσητού ύλικου πού έται μένει άπροστο στού έπιπτυμένος πού θέλουν νά τό μελετήσουν. Για λόγους ιστορικούς, πού άφορούν τήν άναπτυξή τής άρχαιολογικής έπιστημής στήν Ελλάδα και τόν παλιότερο ρόλο τής Άρχαιολογικής Υπηρεσίας, ή δέσμευση αυτή δόηγησε σε μά ίδιοτυπη «κατοχή» τών άρχαιων όπο τούς άνασκαφές τους, ή όποια μάλιστα κληροδοτείται και μεταθίβεται. Ή εισήγηση τών άρχαιολογών τής συντακτικής ήδημάς τού περιοδικού ΗΟΡΟΣ έδωσε τήν άφορμη για νά έκπτεται δημόσια αύτο πού συνάθηκεται ίδιωτακ μεταξύ τών άρχαιολογών και νά άκολουθησε ένας γόνιμος διάλογος που δεν μπορούσε νά λήγει παρά με τήν καταγελαία τής τακτικής αυτής. Τό γεγονός αύτο έχει διάρυνουσα σημασία, άν υπολογίσει κανείς ότι δημόσιευση έπιστημανούς ύλικου δεν άφορα μόνο εύρημάτα άνασκαφών άλλο έχει έπειταθεί θεμικά και σε μνημεία και άντικείμενα, τών όποιων ή υπαρχεί δεν είναι άποτελεσμα κάποιας ανακάλυψης, ώπος πχ. στά καταναντίες έκκλησης. Συνέπεια αύτης της τακτικής είναι νά μένει άδημοσίευτος και άπροστος στήν έρευνα μεγάλος άριθμός όπο σημαντικάτα μνημεία, γιατί έκεινος πού άνελασθε πρότος νά τό δημόσιευσε δεν μπορείσε νά τό κάνει, τίς περισσότερες φορές, είναι αλήθεια, έξατίας τών συνθηκών έργασίας μέσα στήν Άρχαιολογική Υπηρεσία πού είναι συνήθως παγουρευτικής για τήν έρευνα. Φυσικό ήταν τα καταγελαία αύτού τού γεγονότος νά δόηγησε στή διατύπωση δύο καίρων αιμάτων, τά όποια σε μεγάλο διαθέμα μπορούν νά άντιμετωπιστούν άντι ένα νέο άργανωτικό σχήμα τής Υπηρεσίας Προστασίας τών Μνημείων: στή αίτημα γιά έλευθερη πρόσθαση όλων τών έπιστημάτων στό άρχαιολογικό και λοιπό έπιστημονικό ύλικό και στό αίτημα γιά προγραμματισμένη δημόσιευση τών μνημείων και τών ύλικων άπο παλιές άνασκαφές. Τό τελευταίο μπορεί νά έπιτευχεται, μόνο άν ύποτελει υπέρμεση υποχρέωση τών έπιστημάτων πού έργαζονται στό ΥΠΠΕ, πράγμα πού σημαινει ότι ή νέα άργανωση τών περιφερειακών μονάδων τού θά είναι τέτοια πού θά διευκολύνει τήν έρευνα και θα μελενει τή γραφειοκρατία. Έπιμέρους προτάσεις γιαυτό έγιναν άρκετές,

ιδίως στή συζήτηση με άφορμη τό κεντρικό πρόβλημα τής άρχαιολογικής έρευνας στή χώρα μας, έκεινο τών λεγομένων «σωστικών» άνασκαφών.

Μέ τό έργο τής έπιστημανούς έρευνας άλλο όχι λιγότερο και τής προστασίας τών μνημείων συνέται άρρητα ή σωτη και συστηματική καταγραφή τους. Στό Συνέδριο παρουσιάστηκε ή σημειρινή κατάσταση εύρετηριών τών μνημείων και τό ούτη σηματαγγίης τους πού είναι άπαρχιαμένο και άπελξ. Πολλοί κρατικοί φορείς έχουν καταπάστει μέχρι σήμερα μιά συντελε εύρετηριών μνημείων, χωρίς ποτέ νά τά άλογκράψουν και χωρίς οι προσπάθειες να συντονιστούν. Δέλ έγινε ποτέ χαρτογράφηση τους. Ή άνάγκη νά άντιμετωπιστούτε τό κενό αύτό είναι έπιτακτική. Όστοσο, όπως τόνισε κάποιος συνέδρος, αυτή ή καθυστέρηση μπορεί νά χρησιμεψειώσεται ώστε νά έφαρμοστεί τώρα πιά ένα έκσυγχρονισμένο σύστημα καταγραφής, δοκιμασμένο ήδη άλλου και νά χρησιμοποιηθούν τόσο γιά τόν έντοπισμό τών μνημείων δοκίμων και γιά τήν αποθήκευση τών δεδομένων οι δυνατότητες που προσφέρει ή σύγχρονη τεχνολογία.

Μιά από τίς σημαντικές δραστηριότητες τής Υπηρεσίας τών Μνημείων είναι σήμερα και ή όργανω Μουσείων. Όλοι οι ομπλέτες τής Αριευρωπέωνς στά Μουσεία συνεδρίασαν θόνη ότι ένα ούγχρονο Μουσείο δέν μπορεί παρά νά έχει έπικαιρευτικό χαρακτήρα και διά ή χαρακτήρας αύτό μπορεί νά έπιτευχεται, άν μέλαφο μέσα, δίνοντας μιά σειρά κύριες και διευτερεύουσες πληροφορίες γιά τά έκτεινεμένα άντικείμενα. Οι πληροφορίες αυτές φοιτείσαν νά φωτίζουν σέ τελευταία άναλυση τήν ιστορικότητα του άντικείμενου, πού γίνεται έται περισσότερο προστό και κατανοητό στόν ίδιοποιτείτε έπισκεπτή - θεατή. Χάρη στή συμμετοχή στό Συνέδριο δύο παιδιαγωγών, πού παρουσιάσαν τό πρόβλημα αύτό τή δική τους ακοπή, έγινε ίδιαιτερα λόγος γιά μιά κατηγορία τακτικών έπισκεπτών τών Μουσείων, τών παιδιών. Οι άναγκες μιάς τόσο απαιτητικής σε πληροφόρηση μιάδας έπισκεπτών βοήθησε νά προβληθούν περισσότερο άναγκαφα οι έλεγχεισι τής παλιότερης αντίληψης γιά τό Μουσείο, κατά τήν ίδια, τό αντικείμενο στά περισσότερα άρχαιολογικά μουσεία τό έργο τέχνης, μιλάει όπο

αρχαιολογικά

μόνο του, άντλησης ή όποια κυριαρχεί στις περισσότερες έκθεσεις τών μουσείων μας. «Έγιναν έπισης προτάσεις για συσταύτιση νέου τύπου μουσείων και έκτειναν τα τεχνικά και όργανωντικά προβλήματα της δημιουργίας τους.

Γιότα τα ύπολοιπα πρακτικά και όργανωντικά προβλήματα προτάθηκαν λύσεις, διορίζονται όποιες αυτήτηκαν έκτενότερα και βρήκαν μια κοινή υποδοχή. Ένα σημείο στό όποιο έπανηλθε συχνά ή ουριζότηση ήταν ή διαμυνότα της υπόρροχους νομοθεσίας νά καλύψει τις σημερινές νάνκες προστασίας τών μνημείων. «Αναδιάρθρωση της Υπηρεσίας είναι έφικτη και μπορεί νά έχει κάποιο ουσιαστικό διπολεστισμό μόνο με παράλληλη άναβοληση και συμπλήρωση του θεματικού πλαισίου, ήταν το γενικό συμπέραμα αύτών τών συζητήσεων. Άκομη και ο εκσυγχρονισμός τών δρών που χρησιμοποιούμε, ώστε να είναι σύμφωνο με τά νέα περιεχόμενα των έννοιων ή νά άνταποκρίνονται σε νέες έννοιες (μνημείο νάντι άρχαιο, μνηματικό σύνολο, οικιστικό σύνολο) δέν μπορεί νά πραγματοποιηθεί χωρίς μια τέτοια άναβοληση της νομοθεσίας, που σήμερα μάλιστα άναγκαστεί νά χρησιμοποιούμε όλες έννοιες με τό περιεχόμενο που είχαν το πρώτο μισό του αίώνα και διλλές χωρὶς νά έχουν ακόμη νομιμή υπόσταση».

Ο Σύλλογος Ελλήνων «Αρχαιολόγων έτουςμάζεται νά δημιουργεί συντομα τα πρακτικά του «Έκτακτου Συνέδριου». Στο ύλικο αύτό έπιμερος ξετατο θεωρητικό πλαισίο γιά την άναδιοργάνωση της Υπηρεσίας τών Μνημείων. Κάθε προσπάθεια γιά σύνταξη «Οργανισμού» ή άναβοληση της νομοθεσίας πού θά ζηνόγειει αύτό το πλαισίο, παραβλέπει την έμπειρη τών ειδικών στάθμευσης της θέματα προστασίας, τις άναλυσεις και έρμηνεις τους γιά τη σημερινή κατάσταση και τις προτάσεις που γράζουν όπτι αύτες και είναι έπομένως καταδικασμένη νά δόηγησει σε άποτυχια. Τά πρακτικά του Συνέδριου, σταν δημοσιευτούν, θα πατελέουσαν έξαλλοι σταθμό στην ιστορία της προστασίας τών μνημείων στην Έλλαδα, γιατί καταγράφουν τις άντλησης μας για την προστασία σε μια στιγμή που οι διντήλησεις αύτές άλλαζουν ριζικά.

Όλγα Γκράτζιου

Γ' Συνέδριο τοῦ Συλλόγου Έλλήνων Αρχαιολόγων

Έγινε στους Δελφούς από τις 29 Μαρτίου ώς την 1η Απριλίου 1984 το Γ' Συνέδριο τοῦ Συλλόγου Έλλήνων Αρχαιολόγων με θέμα = «Αρχαιολογία καί Παιδεία».

Οι έργασίες του συνέδριου έγιναν στο Εύρωπαϊκο Πολιτιστικό κέντρο τών Δελφών σε πρώιμες και απογευματινές συνεδρίες και περιελάμβαναν εισηγήσεις στο γενικό θέμα άλλα καί έπιπτομικές άνακονισίες. Αφιερώμαντο στα 150 χρόνια τῆς ίδρυσης της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας, το συνέδριο άντε ή υπουργός Πολιτισμού καί Επιστημών κα Μ. Μερκούριο. Ο Εφόρος Αρχαιοτήτων Βεπάρκος έκανε έναρει τῶν έργωναν μέ την θύμα του: «Τά 150 χρόνια της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας». Αναφέρθηκε στη συστάση της — είναι ή παλιότερη υπηρεσία του έλληνικου κράτους — στη δημιουργία καί τη συγκρότηση τῶν πρώτων αρχαιολογικών συλλογών και Μουσείων. Έξειστροτείστηκε στο δενιά και τις περιόδους εμμερίας πού γνώρισε ή υπηρεσία αύτη, τονίζοντας τη σημασία της και τη συμβολή της στην άναδειξη του πολιτιστικού μας πλούτου.

Οι πολι ένδιαφέρουσες εισηγήσεις άναφέρονταν σε έπεμψεις θέματα όπως: «Η σημασία καί ο κοινωνικός ρόλος της άρχαιολογίας, ή άρχαιολογία στη Μεσή Εκπαίδευση, ο παιδευτικός ρόλος των μουσείων και άρχαιολογικών χώρων, ή λαϊκή πληροφορία γιά τά πατελέοματα της άρχαιολογικής έρευνας».

Οι εισηγήσεις στα παραπάνω θέματα είχαν πολλές φορές ξεχωρίσει ένδιαφέρον γιατί τονίζαν τῶν παιδευτικά καρακότα της άρχαιολογίας και τή συμβολή της στο ιστορικό γιγνέσθαι.

Έξαλλου διατυπώθηκε καί ή άναγκη πληροφόρησης του πλατύτερου κοινού γιά νά μπορεί — μέσω αύτο τη γνώση — νά σεβεται τά άρχαια που άνηκουν σε όλους.

Έπισης διαπιστώθηκε πόσο απαραίτητο είναι να συμπεριληφθεί η άρχαιολογία — άκομα καί σάν άρχαιολογία — στο πρόγραμμα της υλής τῶν σχολείων. Στά πλαισία αύτά ένδιαφέρουν παρουσιάσαν οι εισηγήσεις έκπαιδευτικών γιά την προσωπική προσπάθεια πού καταβάλλουν νά

συμπειριλάδουν στη διάδοσικαλία τῆς ιστορίας καί άρχαιολογικά μαθήματα.

Στό τμήμα τῶν έπιστημονικῶν άνακονισίων παρουσιάστηκαν άποσπασματικά άνασκαψικές έργασιες καί ευρήματα από τή δραστηριότητα τῆς υπερείας:

Διεθνές συμπόσιο στούς Δελφούς γιά τό Αρχαιο δράμα

Έγινε στους Δελφούς στις 9, 10 καί 11 Απρίλη συμπόσιο με θέμα: «Τό Αρχαιο έλληνικό Δράμα καί ήμεις». Έπιστημόντας καί έρευνητές διαφόρων ειδικοτήτων (φιλολογία, θρησκειολόγη, θεατρολόγη κλτ.) άνταλλαν όπωγεις για τή σημασία καί την έπιρροη πού έχει το άρχαιο έλληνικό θέατρο στό σύγχρονο κόσμο.

Τά θέματα τῶν συζητήσεων ήταν:

- 1) Τό έλληνικό Δράμα, ο μάθος, ή τελετουργία καί ή κοινωνία.
- 2) Τό έλληνικό Δράμα - ή νεοτέρη και σύγχρονη θεατρική δημιουργία.
- 3) Οι παραστάσεις τού Αρχαιού Δράματος στήμερα.

Συνέδριο γιά Ψηφιδωτά

Τό 4ο Διεθνές Συνέδριο γιά τά ψηφιδωτά άργανωνται στή Δυτική Γερμανία (Trier) από τις 8 ώς τις 14 Αύγουστου 1984.

Πληροφορίες:

Prof. Dr. G. Grimm,
Fachbereich III, Universität Trier,
Postfach 3825, D 5500 Trier
(Δυτ. Γερμανία)

Συνέδριο τοῦ IIC

Διεθνές Συνέδριο άργανωνται στό Παρίσι τό Διεθνές Ίνστιτούτο Συντήρησης (IIC) από την 1η ώς τις 5 Σεπτεμβρίου 1984 με θέμα τίς «Συγκαλητικές ύλες καί τα στερεωτικά». Πληροφορίες:

Section Française de l' IIC
29, rue de Paris,
77420 Champs-sur-Marne
(ΓΑΛΛΙΑ)

Έλληνικοί άμφορεις

Διεθνές Συμπόσιο, άργανωνέα από τό Γαλλικό Κέντρο Έπιστημονικής

αρχαιολογικά

Έρευνας (CNRS), τό Πανεπιστήμιο της Αθήνας¹ και την Γαλλική Αρχαιολογική Σχολή Αθηνών, θα πραγματωθούν στην Αθήνα όποι τις 10 έως τις 12 Σεπτεμβρίου 1984. Τό Συμπόσιο αύτό που θα συγκλήθει στίγμην εδώρη της Γαλλικής Αρχαιολογικής σχολής Αθηνών. Διάδοτος δ. 106 θα Αθηνά, θα έπιπρέψει στους ειδικούς έπι των ελληνικών άμφορων (ό δρός έχει εύρυτερο περιεχόμενο και περιλαμβάνει δύος κατασκευαστηκαν στον ελληνικό χώρο, τον δυτικό, τον αιγαϊκό καθώς και στόν Πόντο), όποι την όραξική μέχρι την αυτοκρατορική έποχή τη να συναντηθούν για πρώτη φορά. Οι οργανωτές έπιμενουν να διαρθρωθούν αυτές οι ημερίδες έργασιας γύρω από τα τρία κύρια θέματα: I. Μεθόδοι, Κρίμεια, Ιστορία 2. Τόποι κατασκευής (διερευνήσεις, άναλυσεις, πτηλάν, τυπολογία... κ.λπ.) 3. Διανομή και κατανάλωση. Οι άνακνωσεις θα δημοσιευθούν σύντομα στο Συμπλήρωμα του *Bulletin de Correspondance Hellénique*. Τό Συμπόσιο θα είναι ένακτο σε δριούσιο αριθμό ακροατών ανάλογα πρός τον άριθμό των θεσανών που μπορούν να διατεθούν. Γιά κόθε ομιλητρωματική πληροφορία μπορείτε να απέυθυνεστε στη Γ.Α.Σ.

Κέντρο "Ερευνας Ανθρωποτήτων"

Έθνικό Πανεπιστήμιο της Αυστραλίας Καμπέρα

Στό Κέντρο αύτό θα διεξαχθεί τόν Ιούλιο του 1985 τό Πρώτο Αυστραλιανό Συνέδριο Κλασικής Αρχαιολογίας με θέμα: Αρχαίος Ελληνισμός, Ελληνικοί απαντικοί και γηγενής πλήρωμοις.

Πληροφορίες:

Assoc. Prof. J.R. Green και Dr. J.-P. Descourdes
Joint Conveners
Box 243
Holme Buildings A09 Univ. of
Sidney
N SW 2000 Australia

Μηχανικοί και Αρχαιολόγοι

Δίχως νά μάς άφορα άμεσα ή τριμερή Συνάντηση που θα πραγματο-

ποιηθεί στη Γαλλία, στά τέλη του 1984, ένδιαφέρει τους Έλληνες λόγω θέματος: - Ενσωμάτωση αρχαιολογικών λειψάνων στό τοπίο και την κοινωνική ζωή. - Αποκατάσταση θιαμητανών κτιρίων. - Παθολογία των υλικών. - Νομικά και ρυθμιστικά προβλήματα της παραδοσιακής κληρονομίας. - Οικονομικά και τεχνικά προβλήματα τών έργοταξιών. - Αρχαιολογία και τοπίο.

Πληροφορίες:

Ecole Nationale des Travaux Publics de l'Etat
69 120 Vaulx- en -Velin (ΓΑΛΛΙΑ)

Αιγαϊακό Προϊστορικό Έργαστριο

Στά πλαίσια τής 85ης Συνάντησης του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου της Αμερικής, στο Cincinnati, τό Αιγαϊακό Προϊστορικό Έργαστριο σχεδιάζει ουσιάντηση στις 29 Δεκεμβρίου 1984. Σκοποί τής Συνάντησης αυτής είναι ή δημιουργία του κατάλληλου περιβάλλοντος για να συναντηθούν, νά γνωριστούν καὶ νά συζητήσουν τά κοινά τους προβλήματα οι άρχαιολόγοι που άσχολούνται με τόν πολιτισμό του Αιγαίου. Πληροφορίες: Dr. Curtis Runnels
BPG 370 Stanford University
Stanford California 94305 ΗΠΑ

Σύνδεσμος Παλαιοπαθολογίας

Ο Σύνδεσμος τής Παλαιοπαθολογίας θα οργανώσει την 5η συνάντηση τών μελών του. Πληροφ.: Dr. Massa
Istituto di Anthropologia
Via Accademia Albertina 17
10123 Torino ΙΤΑΛΙΑ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Σταυροδρόμια τοῦ Αιγαίου

Μέ θέμα «Σταυροδρόμια τοῦ Αιγαίου: Κεντήματα τών ελληνικών νησιών» έγινε έκθεση στο Textile Museum της Washington. Εξετάσθηκαν 50 περίπου μεταξωτά κεντήματα

άπό τά έλληνικά νησιά, πού χρονολογούνται από τον 17ο και 18ο αιώνα και περιλαμβάνουν διάφορες σχέδιον τίς ποικιλίες (μαξιλάρια, κουρτίνες, ένδυματα κ.λ).

Τό παρελθόν μιλά

Μέ τόν τίτλο αύτό πραγματοποιήθηκε τόν Φεβρουάριού έκθεση «γραφής σέ πάπυρο και πηλού από την Αιγαίο και τή Μεσοποταμία». Γά τη πρώτη φορά έξετέθηκαν 30 πάπυροι τού Ούμενχου τού Ιου με διο αι. μ.Χ. πού περιλαμβάνουν και έργα τού Πλάτανα στό Toledo Museum of Arts, Toledo OH.

ΒΙΒΛΙΑ

ARCHAEOLOGIA CYPRIA (ArchCyp)

Ο πρώτος τόμος του περιοδικού, θα έκδοσει πρός τιμή τού πατέρα της κυπριακής άρχαιολογίας Einar Gjerstad μέσα στο 1984.

Το περιοδικό είναι πολυγλωσσο και θα περιλαμβάνει έπιστημονικά άρθρα πάνω στήν κυπριακή άρχαιολογία, ιστορία τής τέχνης ή άλλα σχετικά θέματα.

Ο κάθε συγγραφέας έχει τήν ευθύνη τών άποψών του, άλλα ή έπιπροπή δημοσιεύσεων διατηρεῖ τό δικαίωμα τροποποιησεων, άφου συνεννοηθεί με τόν συγγραφέα.

Στό τέλος κάθε τόμου του περιοδικού θα υπάρχει έντυμερωτική στήλη για τίς δημοσιεύσεις πεταπτυχιακές έρευνες τών μελών τού Συνδέσμου, πού έγιναν ή είναι σέ στάδιο άποπτωσεως.

Άρχαια έλληνική κοινωνία

Antony Adrewes

Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τράπεζας, Αθήνα 1983

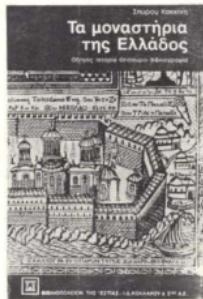
Μετάφραση Άνδρεας Παναγόπουλος

Άπό τόν 8ο αι. π.Χ. μέχρι τό δεύτερο μισό του 4ου αι. π.Χ., στη συγγραφέας μελετάει τίς ορισμένες οψιές τού πολιτισμού πού άναπτυχθηκε

αρχαιολογικά

στήν έλληνική χερσόνησο και τά νησιά του Αιγαίου. Μετα από μια επισκόπηση τών δροσήμων της αρχαίας ιστορίας, ή μελέτη αυτή στρέφεται στόν καθορισμό τών κύρων γνωριμάτων της έλληνικής ιστορίας, υπογραμμίζοντας ιδιαίτερα τους παράγοντες με τους οποίους δεν είναι πολύ έξοικωμένος ο μέσος άναγνώστης. Αναλύονται οι υποδιαιρέσεις τών πολιτών σε φυλές και γένη, οι διάφορες κοινωνικο-οικονομικές και έπαγγελματικές τάξεις (γαιοκτήμονες, χωρικοί, αποικοί, έμποροι, βιοτέχνες, δουλοί), καθώς και η στρατιωτική οργάνωση των πόλεων.

Μικρή θέση στό δόλο έργο κατέχουν οι άρχαιοι θεοί και ειδικότερα τό πολιτεύμα και τα δικαστήρια. Τα τελευταία κεφάλαια είναι άμερμένα στη θρησκεία και στά πνευματικά έπιτευγμάτα της κλασικής αρχαιοτητας. Τό διθύριο συνοδεύεται από θεματική βιβλιογραφία και από χρονολογικούς πίνακες.

Τα μοναστήρια της Έλλάδος
Σπύρος Κοκκίνης
Έκδ. «Εστίας» Αθήνα

Νό ένας άδηγος που έλειπε! Το ύλικό κατατάσσεται σύμφωνα με γεωγραφικά κριτήρια (γεωγρ. διαμερίσματα, νομοί) και μέσα σ' αυτά τά πλαίσια με άλφαρθηκη σειρά. Το κάθε μοναστήριο συνοδεύεται από τη θασική του βιβλιογραφία. Σε παράρτημα δινονται, έκτος των άλλων, στατιστικοί πίνακες, πίνακας μοναστηριών και μοναχών του 1976 και ένα πολύ χρήσιμα εύρετριο μοναστηριών. Είναι ένας άδηγος που θά

θοηθήσει όποιον θέλει νά γνωρίσει τόν τόπο μας οωστά.

Τα μουσεία της Έλλάδος, Όσηγός - Ιστορία - Θησαυροί - Βιβλιογραφία

Σπύρος Κοκκίνης
Έκδ. «Εστίας», Αθήνα

Πρόκειται για έναν πολύ χρήσιμο άδηγο που θα σας συντροφεύει στις διακοπές και στις έκδρομές σας. Στο διθύριο αυτό γίνεται μία καταγραφή και παρουσίαση τών έκθεμάτων που μέ δλα τα υπόλοιπα στοιχεία βοηθούν τόν έπισκεπτή. Η κατάτηξη τών μουσείων, σκευευλάκιων, κ.ά έγινε άλφαρθηκά μέσα σε μά διαιρεση κατά γεωγραφικά διαμερίσματα και νομούς. Είναι ένα εύχρηστο πολύτυμο (άν και όχι άκριβο) διθύριο που θα σημειώσει όποιους τό άποκτησε νά γνωρίσει τούς θησαυρούς τού τόπου μας.

Έλλαδα. Ιστορία και πολιτισμός

Μάλλιαρης - Παιδεία, Θεσσαλονίκη 1983

Κυκλοφόρησε ό 10ος τόμος τού σημαντικού αυτού συλλογικού έργου. Αφορά τό «Νέο Ελληνικό Κράτος» και είναι τό δέμος που θέματος «Πολιτισμός». Στόν τόμο αυτό έξετάζονται «οι τέχνες». Θέατρο, κινηματογράφος, χορός, «Η Εκκλησία», «Η έκπαιδευση», για γενική έκπαιδευση, τή άνωτάτη έκπαιδευση, «τά ίδρυματα»: τά πνευματικά ίδρυματα, τά

μουσεία, οι θιασιοθήκες, «ό άθλητισμός». Τά διάφορα θέματα γράφουν ειδικοί του κάθε τομέα.

Τό κρητικό σπίτι: Αύτό τό καταφύγιο κι αύτό τό όρμητηριο

Δ. Βασιλειάδης
«Εστία, Αθήνα 1983

Πρόκειται για μία «όδοιπορία» τού κρητικού σπιτιού, έτσι όπως τό ζητά ο τόπος, όπως τό έφτασε ό άνθρωπος, όπως τήν άρχιατητά ως τή νεότερη έποχη.

ΤΑΝΙΚΟΣ ΚΑΡΙΝΑΝΝΟΥΣΟΣ
ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΕΡΜΗΣ

Τό βυζαντινό κράτος - κρατική όργανωση - κοινωνική δομή

Γιάννης Καραγιαννόπουλος «Ερμής» Αθήνα 1983

Προσιτό στό εύρυ κοινό και, κυρίως, έπιστημονικά έγκυρο τό έργο αυτό μάς θοηθά νά κατανούσαμε μία άπο τίς πιο περιπλοκές περιόδους τής έλληνικής ιστορίας: Τό βυζαντιο. Σέ μια σύντομη είσαγωγή ό Γ.Κ. τοποθετεί τό «Τό βυζαντιο» στά πραγματικού του πλαίσιο. Μάς πληροφορεί για τήν προέλευση τού όρου «βυζαντινή ιστορία», για τό χώρο στόν οποίο ήκμασε η «βυζαντινή αύτοκρατορία», για τό «λαό που τήν άποτελούσε και για τό χρονικά τής δρία. Στή συνέχεια άσχεται μέ πέντε κύρια θέματα: Α' Η πολιτική θεωρία - 1. Η αύτοκρατορική ίδεα..., 3. Καθεστωτικοί παράγοντες... 6. Δικαιοδοσία..., 4. Οικονομική διοίκηση..., 6. Δικαιοδοσία..., 7. Η κρατική οργάνωση - 1. Διοίκηση..., 3. Καθεστωτικοί παράγοντες..., 6. Δικαιοδοσία..., 4. Οικονομική διοίκηση..., 6. Δικαιοδοσία..., 7. Η κοινωνική δομή - I. Γενικά

αρχαιολογικά

χαρακτηριστικά..., ΙV Δυνατοί και πέντετες, V. Μοναρχισμός - Δ' Οικονομικός διος - I. Αγροτική οικονομία, II. Αστική Οικονομία, III. Διενέργεις έμποριο - 1. Βυζάντιο και Βαλκανία, 2. Βυζάντιο και Ρωσία, 3. Βυζάντιο και Δυστ.

Ή τέχνη σήμερα. Γιά τή θεωρία τής μοντέρνας τέχνης.

Herbert Read

Κάλβος, Αθήνα 1984, Μετάφραση Δημήτρου Κουτρόβικ.

Τό παλιό άλλα όχι ξεπερασμένο σύντομο αύτό έργο τού Χέρμπερτ Ρήντ πρωτοκυρδόφορό το 1933. Τό 1959 ό λιστος ό συγγραφέας τό συμπλήρωμα. Πρόκειται γιά μία σύντομη και οιστά δομημένη ιστορία τής μοντέρνας τέχνης με τίς κοινωνικές της προεκτάσεις και τίς επιδράσεις της τεχνολογίας. Είναι ένα μικρό βιβλίο που ό καθενας πρέπει να διαβάσει.

Στή Σικελία, Άναρτηντας τή Μεγάλη Έλλάδα

I. Βασιλείου

Έστια, Αθήνα 1983

Πρόκειται για ένα διοιπορικό - δόηγό της Σικελίας, από τους πιο εύχαριστους καλά τεκμηριωμένους. Όποιος σχεδόνει νά έπινεφεύτη τή Σικελία πρέπει νά τόν διαβάσει, καθώς και όποιος αγάπη τήν τέχνη.

«Κι άν η Σικελία δεν είναι πιά έλληνική, κι άν άντηκι σημερί στην Ιταλία, άπομένων και θαυμάζονται, σε πολλές της πόλεις, περιλαμπροί αρχαιοί έλληνικοι ναοί, θεάτρα, έργα τέχνης, οινώρια ιστορικά γεγονότα και παραδόσεις. Πρωινών μνήμες κι άδιμευστοι μάρτυρες, πού βεδανώντων, πώς το μωρό νηροί, καμάρι τής Μεσογείου, υπήρξε, από τόν 80 μέχρι τόν 3ο π.Χ. αίώνα ένα κομμάτι όποι τη Μεγάλη Έλλαδα, πώς μιλιόταν έκει ή έλληνική γλώσσα, πώς το διοικούσαν έλληνες.

Η Σικελία δε θά είναι, ποτέ, μιά έντινη χώρα γιά τους Έλληνες. Τούς συνδέει, με αύτον τον έρακούμενο για την ιστορία του και τα μνήμενα του τόπο, κάτι πολύ ώραιο και δυνατό, πού έχει μείνει έκει, όπτη η Μεγάλη Έλλαδα, ολοζώνταν κι ανέπαφο. Πρέπει, στην έποικην τους, νά γεμίσουν μ αύτο την ψυχή τους και φεύγοντας, νά τό πάρουν μαζί τους,

γιά νά υπομούνται πάντα τη Σικελία, μέ έχεχωριστή άγαπη, συγκίνηση, νοσταλγία, μ έθνική περηφάνεια».

«Ο Ακάθιστος Ήμνος και ή Σταυροπροσκύνησις»

Τό «Ελληνικό Πολιτιστικό Κέντρο Λονδίνου με πρωτοβουλία και γενιαδόντη χρηματία τών κυρίων Κώστα Καρρά, Μιχάλη Περατούκη, Αλέκου Φωλανούς και Ιωάννη Χατζηπατέρα, θέτει από σημερί σε κυκλοφορία μία σειρά δύο δισκών που συνοδεύνονται με δύο γλωσσών ένημερωτικό φυλλαδίο, με τόν τίτλο «Ο Ακάθιστος Ήμνος και ή Σταυροπροσκύνησις» - «Η Γ' Στάσις τών χαιρετισμών στην Παναγία τών Βλαχερών και ή Σταυροπροσκύνησις στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό καθέ της Κωνσταντινούπολεως». Πρόκειται, άκριβως γιά διάσταση τής ζωντανής ήχουγράφησης πού πραγματοποιήθηκε πέραν στις 8 και 10 Απριλίου, ύπτο την ίμιθεμη τού μουσικολόγου κ. Γρ. Θ. Στάθη, επικούρου καθηγητού τού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η σειρά τών δύο αύτών δισκών πού περιέχουν δύο άγαπητα θέματα τής έκκλησηστού μουσικής τών βυζαντινών ειδικάστην Κωνσταντινούπολη, άποτελει τή δεύτερη καταγραφή τής ψωλικής παραδόσεως τών Κωνσταντινούπολεως και άπευθύνεται στην εύαισθθησια κάθε 'Ορθόδοξου Χριστιανού, είναι τό δεύτερο έργο που πραγματοποιείται γιά τήν ψωλική παράδοση τής Κωνσταντινούπολεως, όπως διαμορφώθηκε άντα τους αίώνες μόνο σειρά περιήργων ψαλτών στη Μεγάλη τού Χριστού Εκκλησία. Η πρώτη σειρά τών δισκών, που χαιρετίσθηκε ώς μνημείο τής ψωλικής παράδοσεως, είναι «Τά Πάθη τά Σεπτά» —

Ζωντανή ήχουγράφηση στόν Πατριαρχικό Ναό τήν Μεγάλη Εβδομάδα τού Πάσχα του 1981. Μέ μια έπομενη σειρά δισκών γιά τίς γιορτές τού 'Αγιου Διοκεσπατέρου (Χριστούγεννα - Θεοφάνεια) πού ήχουγραφήσαμε πέρυσι, και θά παρουσιάσουμε μελλοντικά έτσι θά όλοκληρωσει τό έργο θασικής καταγραφής τής ψωλικής παραδόσεως ενώ Κωνσταντινούπολει, και θά έχει έται διασωθεί μιά πλούσια πιναχή τής 'Εθνικής άλλα και διεθνούς κληρονομιάς. Τό δημόπουλο μπορείτε νά το προμηθευτείτε στό Ελληνικό Πολιτιστικό Κέντρο Λονδίνου. Τηλ.: 3644.822.

Τόπος και εικόνα τόμ. 5 και 6
Εκδ. «Οίκος», Αθήνα 1983

Δύο άκομά τόμοι τήλι σειράς «Τόπος και Εικόνα» κυκλοφόρησαν πρόσφατα. Αιφόρούν τό χαρακτικό έργο (γιά την Ελλάδα) έξων περιηργήσαν - κυρίως Αγγλών - στην εικοσαετία πριν από τον Αγώνα του '21. Τό τομές Επειλαμβάνει και μά εισαγωγή τού καθηγητή Άλκη Αγγελού που μάς πληροφορεί γιά τών περιηργήσεις: παιοί ήσαν, πώς έρχονταν στην Ελλάδα, τι περιμέναν στον θρόνο και τι έδρισκαν στα θέματα. Τό αντιπροσώπευε γι' αυτούς ο τόπος. Ο ΣΤ' τόμος άποτελει τή συνέχεια τού προηγούμενου. Τό έργο θά όλοκληρωσε με τόν Ζ' τόμο, όπου μάς πληροφορούν οι έκδοτες.

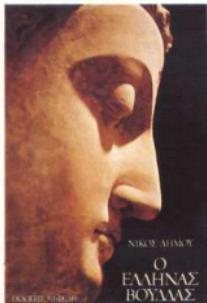
Τά άρχαιολογικά και ιστορικά άντικείμενα τής ύφαλοκρηπίδας. Τό διευθέντς δίκαιο και τό Αιγαίο

Μιχαήλ Μιχαήλ

Έκδ. Σάκουλα, Αθήνα - Κομοτηνή 1983

Χρήσιμη έμπειριστατωμένη έργασια άπεται τής άρχαιολογίας και τού δικαιου. Χρήσιμο έχειριδιο γιά δύοιον θέλει να γνωρίσει τή νομική πλευρά τής έναλιας άρχαιολογίας.

αρχαιολογικά

'Ο Έλληνας Βούδας

Νίκος Δήμου

Έκδ. Νεφέλη Αθήνα 1984

Τότελευταιο σιθιό του Νίκου Δήμου είναι μια πρόσκληση σε ταξιδιό στό χώρο και στό χρόνο.

Τό πρώτο μέρος του: «Η τέχνη» διαδραματίζεται στο κέντρο της 'Ασιας από το 500 π.Χ. μέχρι το 500 μ.Χ. Στό σημειωνό 'Αργαντανά και στις δρόμες Ινδίας, όπου υπήρχαν από παλιά έλληνικές παροικίες πού, μετά την άφιξη του Μεγάλου 'Αλεξανδρού, μεγάλωσαν και άναπτυξαν σημαντικό πολιτισμό. Εκεί δικαιούσε για 400 χρόνια, ή 'Ελληνοβουδιστική τέχνη, άπλωθηκε σ' όλη την κεντρική 'Ασια και έπρεψε αποφασιστικά την 'Ασιατική τέχνη'.

Τό δεύτερο μέρος του θιθίου: «Η σκέψη» έξετάζει μια άνιστρωφρη έπιπροφο - τόνι ίνδων στους 'Έλληνες'. Ο χρόνος είναι το 300 π.Χ. και ό χώρος ή 'Ελλάδα. Η έλληνική φιλοσοφία, μετα τόν 'Αριστοτέλη, άλλαξε ριζικά τις προτεραιότητες της. Αντί να στοχεύει στη γνώση, ζητάει τη λύτρωση.

Η έπιστροφή τών 'Έλληνεών

Ε. Βρανόπουλος

Έκδ. Έταιρείας Εύθοικών Μελετών 1983

Μία ιστορία του Παρθενώνα, της άφαίρεσης τών γλυπτών του από τόν 'Έλγιν, των κρίσεων τών ταξιδιώτων τής έποχης για την ένεργεια αύτη και τέλος τών αντιδράσεων τών Βρετανικών κυβερνήσεων σχετικά με τό δλο θέμα από τόν 19ο αι. ώς τις μέρες μας.

Ιταλική έκδοση

Τό περιοδικό II Veltro άφιέρωσε δύο τόμους του στό θέμα «Οι σχέσεις άνδμεσα στήν Ιταλία και την Έλλάδα». Η χρονική περίοδος που καλύπτεται είναι αυτή της άρχαιότητας ώς τούς νεωτέρους χρόνους.

ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΑΘΗΝΑΤΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ

Τα παλιά άθηναϊκά σπίτια

Άρης Κωνσταντινίδης
Πολύτυπο, Αθήνα 1983, 2η έκδοση

33 χρόνια μετά την πρώτη έκδοση του βιβλίου αύτού θλέπουμε πάρι είναι πάντα «νέο». Μέ πλούσια εικογράφηση, με λιτό και άμεσα γραμμιστού κείμενο, τό έργο αύτό είναι μια συνηγορία για την παλιά αδημαική άρχιτεκτονική πού ξεχάστηκε πρός διφέλος της νεοκλασικής ένονφερτης. Ο Α.Κ. μας δίνει 44 παραδείγματα της ντόπιας αύτης τέχνης - και αισθητικής.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΕΣ

Πρός περιοδικό ARΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Κύριοι,
Απευθύνομαι σε σάς διότι άποτελείτε τό μοναδικό περιοδικό τό όποιο

ασχολείται με τήν παραδοσιακή κληρονομιά - άρχαιολογία τού τόπου μας.

Την Καθαρά Δευτέρα είχα πάει στό Πηλιό όπου έκανα μερικές έκδρομές. Μέ άλληνή ικανοποίηση είδα πάς στή Βυζίτσα γίνονται έργασίες άποκατάστασης τών παραδοσιακών κτιρίων μερικών από τά όποια έχουν ήδη μετατραπει σε πολύ καλόγουστους και εύχαριστους. Ενώνες (φωτ. 1). Γιά νά φτάσει δέ κανεις στή Βυζίτσα περνά όποι ένα άλλο, έπιστης έξαρετικά διατηρημένο χωριό, τίς Μηλιές. Άλλα ποιοι υπήρξε ή έκπληκτοι μοι δυάν στό δρόμο 2 χιλ. πού χωρίζει τίς Μηλιές από τή Βυζίτσα άντικρυσα τήν «Ψησταριά τό 'Αλωνι», ταυμεντένο δίπατο ταραπωτό κτίριο τού όποιου σάστελνα και της φωτογραφίες (φωτ. 2-3).

Πώς και ποιος έδωσε τήν άδεια, στό τοπιό αύτό, δηλα σε διατηρητέο οικισμό νά φτιεί ένα τέτοιο τομεντοκούτι πού πληρώνει το ματι; Πού νά τό πώ, ποιον νά ωριθω:

«Ελπίζω έσεις νά μπορέστε νά κάνετε κάτι.

Μέ πολλή έκτιμηση
Μαργαρίτη Αναδινού
Ίδιωτηκή υπάλληλος

ΑΙΤΩΛΙΚΟ

«Αν τό Μεσολόγγι ξανάγινε γνωστό από τά πρόσφατα πολιτικά γεγονότα, η παραδοσιακή νησίδα τόν Αιτωλούκου πού ιστορικά ταυτίστηκε με τήν τύχη τού Μεσολογγίου έδακολουθεῖ νά παραμένει έντελώς στήν άφανεια.

Νά είναι αύτός ο λόγος πού οι άρμοδιες υπηρεσίες του ΥΧΟΠ και τού ΥΠΠΕ δέν έχουν ασχοληθεί διόλου

μαζί του, κι όμως ο πλούτος αέρα παραδοσιακή άρχιτεκτονική και ιστορικά κτίρια δεν είναι ευκαταφόροντος;

Ήταν γνωστό τό παλιό δημαρχείο σε νεοκλασική μορφή, τό δημοιο κατεδαφίστηκε έπι χούντας για νά πάρει τη θέση του άμερφο ταμεντένιο οικοδόμημα. Άλλα και σήμερα άναλογες έπειτασε δεν λείπουν.

Έτσι ή Νεοκλασική Δημοτική Αγορά τών άρχων τού αιώνα κατεδαφίστηκε για νά δώσει τη θέση της στό εικονιζόμενο κτίριο του «Πνευματικού Κέντρου» (εικ.1). Τό υπόλοιπο τής άγοράς δεν είναι διάδωμα σίγουρο πώς θα διατηρηθεί. Έξι άλλους τό άρχοντικό του μεγάλου όγκουστη τής Στερεάς Γιαννάκη Ραγκού (εικ. 2) έχει μετατραπεί σε Καραγκιόζμπερντ, έναν άπο τά παλαιώτατα παραδοσιακά κτίρια (φωτ. 3) πνίγεται άπο νέες οικοδομές.

B. Δωροθίνης

Προς περιοδικό ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

Παλιός άναγνώστης του περιοδικού σας, θεωρώ πάς ο τίτλος ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΕΣ είναι ο μόνος που άρμοδει στην έννέργεια τής Άρχαιολογικής Έταιρείας Άθηνών. Αλλιώς, τά οικονομικά τής Άρχαιολογικής Έταιρείας είναι σέ τέτοια χάλια ώστε νά

δελτίο συνδρομής

Νά άποσταλει συμπληρωμένο και συνοδευμένο άπο τό άντιτόμο τής συνδρομής στά γραφεία τού περιοδικού ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ όδος: Αδριανού 72, 10556 ΑΘΗΝΑ, τηλ. 3253246

Επιβεβαίων νά έγγραφώ συνδρομής για ένα χρόνο — 4 τεύχη — άπο το τεύχος άριθμ...

Συνδρομή Εσωτερικού: Δρχ. 1.200 — Συμπλεύων, Συλλόγων 1.500 — Οργανισμών, Τραπεζών, Ν.Π.Δ.Δ., Α.Ε. 2.000 — Μαθητών και Σπουδαστών 1.000 μέ διποτολή φωτοτύπων δάστονομης ή φοιτητικής ταυτότητας άντιτοιχοι)

Εξωτερικού: Αεροπορ. ταχυδρ. Ευρωπ. \$ 22, — Αμερικ. Καναδός Αυστραλία \$ 25 — Σπουδαστών έξωτερικού άντιτοιχα \$ 20 και 22.

Τρόπος πληρωμής: Ταχυδρομική ή τραπεζική έπιταγή στο περιοδικό ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ Αδριανού 72, 10556 ΑΘΗΝΑ.

Έπωνυμο	Όνομα
Όδός	Άριθμός
Πόλη	Τηλ.
Ημερομηνία	Ταχ. Κώδ.
	Χώρα
	Υπογραφή

αρχαιολογικά

δικαιολογούν τήν παρακάτω ένέργεια ή μήπως θεωρεί διτο τονώνται ό φιλελληνισμός και πρόσγεται η κουλτούρα τῶν ἔνων.

Η 'Αρχαιολογική' Έταιρεία παραχώρησε στην 'Έταιρεία Franklin Porcelain' τῶν ΗΠΑ τὸ δικαιώμα κατασκευῆς ἀντιγράφων ἐλληνικῶν ἀγγείων σὲ μικρογραφία πού πωλοῦνται μὲ δῆλωση συμμετοχῆς ἀνά 12 σέ «սυλλέκτες». Διφέρεντα προσφέρεται καὶ μᾶλιστα ἀπό δύο ἐπιστολές, ἡ μία τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ Γενικοῦ Διευθυντῆ τῆς Ἀρχ. Έταιρείας κ. Γ. Μυλωνού καὶ ἡ δεύτερη τοῦ διευθυντῆ τῆς ἀμερικανικῆς ἔταιρείας που ἀνάλογα πολὺ δελεαστικά στὸ «φιλοτεχνο» κοινό γὰρ ποιοὺς λόγους έχουν συμφέρον να ἀποκτήσουν τὴ συλλογὴ αὐτῆ (πρᾶς 17,50 δόλ. τὸ δασάκι + 1 δολ. τὰ ταχυδρομικά τέλη): «Τὶ θαυμάσια συλλογὴ για νά τὴν ἐπιδεικνύετε στὸ σπίτι σας! Θὰ προσθέτει μὲν νότο κλασικοῦ μεγαλείου σὲ ὅποιο δῶμάτιο τὴν τοποθετήσετε. Καὶ οάς συμφέρει νά τὸ κάνετε γιατὶ μᾶζι μὲ τὰ αγγεία θά λάβετε, δωρεάν καὶ μᾶλιστα ἀπό ἔνδο. Ἐτοί δῶν ἡ συλλογὴ σας τῶν 12 ἀγγείων συμπληρωθεῖ (ἀποστολὴ 1 βάζο τὸ μήνα) θὰ μπορείτε νά τὴ

δείχνετε στοὺς φίλους σας δημοφρά τοποθετημένη. Ὄπως μπορείτε νά τὸ σκεφθεῖτε, ἡ συλλογὴ αὐτή θά χαριστεῖ μεγάλη εύχαριστηση σὲ σᾶς καὶ στὴν οικογένεια σας για τὰ ἐπόμενα χρόνια...».

Σᾶς στέλνω καὶ τὸν συνοδευτικό κατάλογο για νὰ ἐξακριβωθείτε καὶ σεῖς τὴν «ψήλη ποιοτῆτας καὶ πιστότητα» τῶν ἀντιγράφων πού τίποτα δὲν έχουν να ζηλέψουν ἀπὸ τὰ κακέπτωα ἑκείνα ποὺ πουλοῦνται στὸ Μοναστηράκι καὶ στὰ ὑπόλοιπα «τουριστικά» κέντρα τῆς Ἑλλάδας καὶ ποὺ τόσο σωτά ἔχετε ἡδη καταγγείλετε ἀπὸ τὶς στήλες σας (τεύχος 8, σελ. 76-77): Κίτρινο αὐ-

γουλί χρώμα, πάχος τοῦ ὑλικοῦ, ευαισθησία τοῦ σχεδίου... Εύχαριτώ γιὰ τὴ φιλοξενία
Νίκος Καμπούρης
Γιατρός

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

'Αγαπητή Αρχαιολογία,
Μέ τὸ 10ο τεύχος, τὸ περὶ ἑρωτος, ἔγκαιναστε θαυμάσια τὸ τρίτο σου χρόνο: ΧΡΟΝΙΑ ΣΟΥ ΠΟΛΛΑ καὶ εὖχοισι σιγουρα μὲ τοὺς ὑπόλοιπους ἄναγνωστες σου, νὰ μᾶς δινεῖς πάντα ἀδρά ποιοτήτας καὶ εὐχάριστα. Μέ τὸ περιοδικό αὐτό περνά τὴν ὥρα μου μυαινόντας συνεχῶς χωρὶς να αἰσθανομαι «στὸ θρανίο». Τὸ υφός τοῦ τελευταίου τεύχους ήταν εὐχάριστη ἐκπλήξη. Ἐνα θέμα πού φαινεται «σκανδαλιστικό» ήταν δομένο μὲ ἀψιγο τρόπο, χωρὶς σεμνοτυφία ἀλλὰ καὶ χωρὶς ὑπερβολές μὲ ἀπόλυτο σεβασμό τοῦ ὀναγνωστικοῦ κοινοῦ.
Εὔγε

Μέ φιλικούς χαιρετισμούς
Ἐλένη Παπαδημητρίου

΄Ανανεώστε ἐγκαίρως τὴ συνδρομή σας
γιά νά μή διακοπεῖ ἡ ἀποστολή

subscription

To be mailed completed and accompanied by the remittance value to **ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ** Magazine, 72 Adrianou str., 105 56 Athens Greece, tel. 325 32 46

I would like to subscribe to your publication for 1 year — 4 issues. — from issue No.

Subscription price: Greece \$ 18. Organizations \$ 28. Europe \$ 22. USA, Canada, Australia \$ 25 - Students \$ 20 & 22.

Payment: money order or bank manager's check to **ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ** Magazine, 72 Adrianou Str., 105 56 Athens GREECE

Surname

Name

Street - No

City

Country

Mail-code

Date

Signature